

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

הלחימה נמשכת

כהמשך למלחמת עמלק שהחלה בפרשיות 'שקלים' ו'זכור', והגיעה לשיאה בפורים, אנו קוראים את פרשת 'פרה' שמהווה חוליה נוספת בשרשרת ההכנות לקראת גילוי אור הגאולה המתגלה במלוא הדרה בחג הפסח.

האוייב הוא כידוע, עמלק, שהינו למעשה יצר הרע המצוי בלבנו של כל אחד מאתנו ומבקש להמיתנו מוות נצחי.

את התרופה העיקרית מול יצר הרע כבר גילה הקב"ה בעצמו: "בני! בראתי יצר הרע – ובראתי לו תורה תבלין. ואם אתם עוסקים בתורה – אין אתם נמסרים בידו; ואם אין אתם עוסקים בתורה – אתם נמסרים בידו" (קידושין ל"ע"א). עדות ברורה של מי שברא את היצר ומכיר היטב את תכונותיו...

על אף שהתורה אמורה להיות אמצעי חזק נגדו, מצא היצר דרך איך להתקיים, ויש שהוא משתמש בתורה עצמה ככלי להשתלטותו על האדם, עד כדי כך שלפעמים יכול האיש להסתייע בכתובים עצמם כדי להחזיק ברשתות. על כך כבר אמרו חז"ל: "זכה נעשית לו סם חיים; לא זכה נעשית לו סם מיתה" (יוטא עב ע"א).

דוגמא לכך ניתן לראות בשתי הפכים אותם מוציג היצר על ידי עיוותים בתורה עצמה:

יש אדם שחש עצמו בטוח ומי כמוהו מושלם בכל מידה נכונה. את ההרגשה הזאת הוא

מלביש בדרך התורה: הוא הרי לא אומר שהוא מושלם במשהו חומרי, אלא בתורה! והגאווה הזאת טורדת לעברי פי פחת; הוא אינו שב בתשובה על פשעיו וגם עצם הגאווה מטמאת את כל הווייתו.

ויש גם להיפך: אדם שמסתכל על עצמו כבז בעקבות העבירות שבידו – ואף הוא מגיים לעצמו את התורה, שאכן מקפידה על מי שעובר עבירה, אך כמובן שההרגשה הזאת הופכת בשבילו לסם ממות; הוא נופל וחוזר ונופל – וריחוקו מהתורה רק מתעצם.

כדי שהתורה אכן תרפא באמת את חוליי הנפש, חייב האדם להתרחק מכל הנטיות הטבעיות שלו שמעוותות את עיניו והופכות בשבילו את לימוד התורה למקור של טעויות קריטיות; הוא חייב 'להמית' את רצונותיו העצמיים, לא לרצות שהתורה תהיה אצלו קרדום למילוי נטיות לבו, אלא להיות מוכן שהתורה תתנגד לכל מה שהוא אוהב ונוטה אליו.

רק כך ניתן להיטהר על ידי התורה מן הטומאות ולהתרפא מן המחלות הרוחניות.

זהו עמל מיוחד אותו צריך להשקיע בעת לימוד התורה: לבחון אלף פעמים, 'האם אכן אני לומד את מה שהתורה מלמדת אותי, או שכך וכך אני רוצה לראות בה'... לשוב ולהתעמק בכתוב, ולדקדק היטב, 'האם אני מתעלם מחלקים מסויימים או מביטויים / הגדרות / משמעויות מסוימות מפני שכך נוח לי, או שכך אכן מורה לי התורה; האם אכן כוונת דברי התורה היא כפי שהבנתי, או שאני מעוות ומעקם פה ושם את הדברים, מפני שכך לבי נוטה'.

כאשר עמלים על התורה באופן כזה, ומתפללים הרבה למי שהחכמה שלו שאכן לא נטעה – אזי זוכים והתורה מיישרת דרך ומפלסת נתיב בטוח ואמיתי לעלייה מעלה מעלה.

פרשת פרה אדומה מתחילה בפסוק "זאת חוקת התורה", והיא רומזת ללימוד התורה שבו תלויה כל טהרת האדם.

בהלכות שריפת הפרה אנו למדים שהיא 'מטמאת טהורים ומטהרת טמאים' – שני ההפכים הללו רמוזים לכך שהיא מצילה בין השאר מן הטעויות שלעיל:

התורה 'מטמאת טהורים' כאשר היא מלמדת למי שמתגאה – שהוא עדיין רחוק

מלהיות שלם. מאידך היא 'מטהרת טמאים' למי שרואה עצמו קטן ושפל – שזיכור את חלקי הטוב הקיימים בו.

אבל טהרה זו מותנית כאמור בהמתת הרצונות העצמיים, וכפי שחז"ל דורשים (בבריכות סג ע"ב) על האמור בהמשך הפרשה: "זאת התורה אדם כי ימות באהל" – אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה."

סגולת 'פרה אדומה תמימה' היא, ליכות לתמימות אמיתית בעת לימוד התורה, לעמול בה ללא נגיעות עצמיות, ולהמית את כל הרצונות המוטעים שנובעים מיטומאת מות' מעמלק, מהיצר הממית.

בעת קריאת פרשה זו, יש להשתוקק לטהרת לב בעת לימוד התורה, ולהתחלה מחודשת בעמל תורה אמיתי ובלתי משוחד, שאמור לרפאות מכל חולי ומוחלה רוחנית.

(עפ"י נחת השולחן, תרפה)

התחדשות

ספר האל"ף-בי"ת

יצא לאור על ידי המחבר הרה"ח ר' אברהם וייצהנדלר, קנקן חדש מלא ישן – ספר ערכים – על פי רצון קודשו של רבינו המובא בהקדמה ליספר המידות: "שכל מידה השייך לשניים או לשלשה עניינים, שגורשום אותו שתיים או שלש פעמים אצל כל מידה ומידה".

המחבר פיצל ברוב כשרון ויגיעה את כל העצות, הסגולות והמידות, לערכים רבים, המסתכמים בכחמשה עשר אלף ערכים!

הספר יצא לאור ביופי ובהידור רב. "תורה מפוארת בכלי מפואר"

להשיג בכל חנויות ממכר ספרי ברסלב.

הפצה ראשית: אגודת 'משך הנחל'. טלפון: 02-6273 120

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	מורה"ן	ליקוטי תפילות	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	אדר ב	ה"א	ה"ב	ה"ג	ה"ד	מנהגות
א	כ	לב.	קח	שיא שיב	ז	ז
ב	כא	לג.	קט	שיג שיד	יח	יח
ג	כב	לד.	קי	שטו שטז	יט	יט
ד	כג	לה.	קיב	שיז שיח	כ	כ
ה	כד	לו.	קיד	שיט שכ	כא	כא
ו	כה	לז.	קיו	שכא שכב	כב	כב
ז	כו	לח.	קיד	שכג שכד	כג	כג

יום של הפצה

כד אדר

לע"נ הרה"ח ר' נחמן נתן אהרן בן הרה"ח ר' שמואל הלוי הורביץ ז"ל

יו"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב: (718) 8552121

מוקד הישועות: 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

היום שאחרי...

אבל בכל זאת מוכרחים איזושהי נקודת משען איתנה. קשה מאד לחיות בפרוודור הזה כעלה נידף ברוח.

אומנם כן, גם בעולמנו העראי והזמני, שהעבר בו אין, העתיד עדיין, וההווה כהרף עין – גם כאן אפשר למצוא חוסן ויציבות. נכון, "חיים נצחיים, הם רק לה' יתברך, כי הוא חי לנצח". אבל כל הרוצה ניתנת לו האפשרות להתחבר אליו ולדבוק בו, כפי שאנחנו אכן מצויים: "לדבקה בו" (דברים יא, כב).

כיצד דבקים בה? על ידי הדעת. כשיודעים ומשיגים את גדולת וגבורת כבודו והדר מלכותו של ה'. שהרי עיקר האדם הוא השכל, שהוא מותר האדם מן הבהמה, "ועל כן, במקום שהושב השכל – שם כל האדם, וכשיודע ומשיג בידעת ה' יתברך – הוא שם ממש!"

"אל יתהלל חכם בחכמתו, ואל יתהלל הגבור בגבורתו. אל יתהלל עשיר בעשרו" – "כי לא יבוא להם תועלת מאלה" (מצויות דוד) – "כי אם בזאת יתהלל המתהלל: השכל וְיודע אותי" (ירמיהו ט, כב).

ברם, כבר יודע הסיפור על החסיד ששאלוהו מה למד

"חיים נצחיים – הם רק להשי"ת, כי הוא חי לנצח. ומו שנכלל בשרשו, דהיינו בו יתברך, הוא גם כן חי לנצח... ועיקר הכליות, שיהיה נכלל באחד, – הוא על ידי הדעת אותו יתברך, כמו שאמר החכם: 'אילו ידעתיו – הייתיו'

"כי עיקר האדם הוא השכל, ועל כן, במקום שהושב השכל – שם הוא כל האדם; וכשיודע בידעת השי"ת – הוא שם ממש... אבל להגיע לשכל, לשפע אלוקי הנ"ל, אי אפשר לבוא לזה, אלא שיקדש את פיו וחטמו ועיניו ואזניו, והן הן מאירין לו שפע אלוקי הנ"ל".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א כ"א)

היום שאחרי. מציאות נוקבת שלוועגת לתכנונים ולהכנות של אירועים רבי רושם. הציפיות, ההתרגשות שגברו והלכו עד שהגיעו לשיאם באירוע עצמו – התפוגגו באחת ביום שאחרי. מכל הטרחה וההוצאות, לא נשאר באמתחתנו אלא קומץ זיכרונות וחוויית, במקרה הטוב – נעימות.

הימים האלו, כשפורים כבר חלף, בעוד ההכנות לפסח טרם צברו תאוצה מספקת מכדי למלא את החלל הרגשי שנוצר – יכולים לשמש נקודת תצפית נוספת על האפסיות העלוכה של העולם הזה וכל אשר בו...

אכן העולם ומלואו חולף ועובר, הוא פרוודור בפני העולם הבא. רק התורה והמצוות קיימות לנצח.

אצל רבו, והשיב: "שיש בורא לעולם"...
"את זאת, אפילו ילד קטן יודע לומר" – נשאל.

ענה: "הילד אומר, אבל אני יודע..."

את הידיעה הזאת יש ברוך ה' לכל אחד מאתנו. אבל תפקידנו הוא, להעמיק את הידיעה הזאת ולהפנים אותה. זאת כמובן, על ידי עיסוק בספרי יראה ומוסר המגלים לנו את המסרים העמוקים שבאגדות חז"ל, כפי שאמרו על הפסוק 'לדבקה בו': "רצונך שתכיר מי שאמר והיה העולם? למוד אגדה" (ילקוט שמעוני יא, תעג).

אבל כדי שהשכל שלנו יוכל להשיג ולהפנים את הידיעה הזאת, עלינו להכשיר אותו ולקדש אותו. שכן אם החושים שלנו טמאים בתאוות עולם הזה; אם הפה מופקר לכל דיבור שהוא – גם המוח שמחובר אליהם, טמא ופגום, ולא יוכל לקלוט ולהשיג ידיעות קדושות.

נשמור אפוא את חושינו: לשמוע, לראות ולדבר דברים כשרים ונחוצים, כך נוכל להתחבר ביתר שאת אל הדעת הקדושה ונתמזג עמה. כך שמלבד השכר השמור לנו לנצח, נשיג גם בעולם הזה חוסן וביטחון ושלווה נפש, כמאמר חז"ל: "דעת קנית, מה הסרת?!" (דברים מא ע"א).

החסיד ר' גדליה ברגר

טוב שיהיה כסף במים..."

התלהב מוהרנ"ת והשיב לו בדברים נוקבים: "הקשב היטב! אם הייתי יודע שיש בנמצא היכן שהוא ממון – הייתי מביא אותו לך, אבל יודע אני את האמת, שממון אינו בנמצא בעולם כלל; ואם יאמר מישהו שיש לו ממון – שייסתכל היטב ויראה שהוא עני גדול..."

אומר היה ר' גדליה בדרך צחות, על כך שציון רבינו הקדוש נמצא ברחוב 'פושקניה', שזה מרמז כי 'פה – שכינה'...

נסתלק לעולמו ביום כ"ו באדר ב' שנת תשכ"ה.

בעת תפילה, אל תשגיח באיש...

גם לא בעצמך...

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב קג)

עוד אמר רבי אברהם: "כל אחד המקורב לרבינו, צריך להרגיש כמו 'ננס על גבי ענק', כלומר, שמצד עצמו הוא אומנם קטן, אבל מצד רבינו – הוא נמצא במקום גבוה מאד!"

רגיל היה רבי אברהם לומר: "אין וודאות כיום המיתה ואין העלמה כיום המיתה". כלומר, כל אדם יודע שסופו להסתלק מן העולם, אך כמה מהם שמים לבם באמת אל אחריתם?!

שה ר' גדליה: "פעם אחת דיבר רבי אברהם דיבורים קדושים על חשיבות הקימה בחצות לילה. לאחר שכליה דבריו, נאנחתי אנה מעומק לבי ואמרת: 'אוי רבי אברהם, מה אעשה שקשה לי לקום בחצות?' ורבי אברהם השיבני 'אם כן קום שעה-שתים לאחר חצות. גם זה טוב'. גם זה קשה לי מאד – ענית, ורבי אברהם השיב: 'קום לפחות לפנות בוקר'. אבל אני קם בקושי לתפילה, שחתי לו דברים כהווייתם. 'אם כן, נענה רבי אברהם, 'שמור היטב את שעות היום שלא ילכו לאיבוד; אם היצר נתן לך מכה בלילה – תחזיר לו מכה ביום'."

עוד סיפר, שפעם שוחח מוהרנ"ת על מעלת מידת הביטחון בהשם, כשהוא חוזר על המילים שהיו שגורים בפי רבינו: "נאר ביטחון!" (= רק ביטחון). העיר אחד השומעים בבדיחות: "אבל בשביל ביטחון –

היה אחד מהחבורה הקדושה של חסידי ברסלב הנלהבים בברדיטשוב, עמה נמנו: ר' שמרל ברדיטשוב, ר' שמשון איסרוב, ר' שמואל העשיל פרידמן, ר' יעקב פילמר, ר' שמואל מאיר אנשין ועוד.

היו הם תלמידיו הנאמנים של רבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין, אשר צפה את החורבן הרוחני הגדול שעתידיים הקומוניסטים להמיט על יהדות רוסיה ואוקראינה, והמריץ אותם לעלות לארץ הקודש.

ואכן רובם ככולם עלו ארצה, ביניהם ר' גדליה ברגר שנסע בסביבות שנת התר"ס לארץ ישראל והתיישב בירושלים עיר הקודש, בשכונת "משכנות ישראל". שם התגורר בדירה צרה וחי חיי דחקות, אך למרות זאת שמחה לבו האירה את פניו.

רבות זכה ר' גדליה לשהות במחיצת רבי אברהם בן רבי נחמן, בחו"ל ולאחר מכן בארץ הקודש. שיחות יקרות וסיפורים נפלאים שמע מפיו וסיפרם להרה"ח רבי נחמן בורשטיין, והרי כמה מהן:

דיבר פעם רבי אברהם שיחה נלהבת על גדולת רבינו הקדוש ותלמידו מוהרנ"ת, וסיים בזו הלשון: "ס'נאך אזא רבי נישט געווען, און ס'נאך אזא תלמיד נישט געווען!" (= עוד לא היה רבי כזה, ועוד לא היה תלמיד כזה).

הנגן היהודי שקידש שם שמיים

ר' ראובן חש שהשמיים קורסים על ראשו! להנשא לבת נכר? אוי לאוזניים שכך שומעות!!
וקולו של הצאר ממשיך להלום באוזניו כאלפי פטישים: "לשם כל, עליך להפוך לנוצרי כמונו" -- --
לאמיתו של דבר, קדמו להצעה זו ויוחסים סוערים בין ניקולאי לבתו, הוא לא היה מוכן לשמוע על אפשרות שבתו תינשא ליהודי, אך לאחר שראה כי לא ניתן לשנות את רצונה בשום אופן, החליט להתנות את העניין בהמרת דתו של היהודי. בטוח היה כי הלה יקפוץ על ההזדמנות הנדירה והמבטיחה להיות חתנו.

אך מה התפלא, כאשר ענה ר' ראובן ללא היסוס: "לצערי, עלי לדהות את הצעת הוד מלכותו. תורתנו אוסרת עלי את הדבר".

באותו רגע אדמו פניו של הצער מחרון. כיצד שם אותו היהודי ללעג ולקלס. הלא בנישואין אלו יכול הוא להפוך לאדם המאושר ביותר במדינה! כיוון שכך, הבהיר לו חד משמעית, כי אין זו שאלה, אלא צו מלכותי שהוא חייב להשמע לו.

ראה ר' ראובן כי כלתה אליו הרעה, ונתן את הסכמתו. ביום המיועד עשתה הפמליה המלכותית את דרכה במרכבה הדורה, לעבר הנהר, שם אמור להערך טקס ההטבלה של האמן היהודי. גם כמרים נלוו לפמליה, כדי שיערכו את הכל "כדת וכדין".

בתוך המרכבה יושב ר' ראובן ומכין עצמו בדחילו ורחימו להגיע הנשגב שבו יזכה לקדש שמו יתברך. מפעם לפעם הציץ מבעד לחלון המרכבה, הוא הבחין כי עולים הם על הגשר העובר מעל הנהר. המתין שהמרכבה תגיע לאמצע הגשר -- ואז זינק בן-רגע מהחלון, היישר אל מימי הנהר העמוקים -- --

בתוך דקות ספורות עלתה נשמתו הטהורה של ר' ראובן השמימי. הצאר ובני לווייתו היו נדהמים ונבוכים. מעשה הגבורה של היהודי שמסר נפשו ובלבד שלא ישא גויה גם אם היא בתו של הצאר בכבודו ובעצמו, היכה גלים והתפרסם בעולם כולו, כשהוא גורם לקידוש ה' נורא הוד.

(מקור: ר' נתן בייטלמנצ'ר ז"ל, מחסידי ברסלב, שבנעוריו התפרסם הסיפור)

פרנסתו. כאשר עמד והעביר את הקשת על כינורו, היו השומעים מתענגים על הצלילים הערבים שהפיק ממנו.

ביום בהיר התפלא ר' ראובן לראות כמה מאנשי התזמורת המלכותית ניצבים בפתח ביתו. לשאלתם מה הביאם אליו, שחו לו: "תרים אנו אחר אמן מקצועי שיוכל לנגן את היצירה המורכבת הזו לפני הוד מלכותו הצאר". תוך כדי דיבור פתחו לו את ספר התווים, לראות היכול לפענח את צפונותיה של היצירה.

נטל ר' ראובן את כינורו בידו, הביט בתווים והחל מנגן ביד אמן את היצירה הקשה, מול עיניהם הפעורות של הנגנים המלכתיים. הללו עמדו נדהמים לחלוטין: חודשים ארוכים התאמנו בביצוע יצירה זו ולא הצליחו לנגנה באופן מושלם -- והנה יהודי זה מבצע אותה בדייקנות כלאחר יד.

הם הצליחו לשכנע את ר' ראובן לבוא עמם ולנגן לפני הצאר, כשהם מבטיחים לו הון עתק בשכרו.

בשעה שסיים ר' ראובן להפיק את היצירה המורכבת מכינורו בטרקלינו של הצאר, רעש האולם הגדול ממחיאיות הכפיים הסוערות.

לאחר ששולם לו שכרו, שב ר' ראובן לביתו, ולתומו חשב כי בזאת תם העניין. אך לא ארכו הימים והוא קיבל הזמנה בשנית אל ארמון הצאר.

"הנגינה שלך שבתה את לב כולנו", פנה ניקולאי אל היהודי. וכאן הנחית אליו את סופו של המשפט, שגרם לו כמעט ליפול תחתיו מזעזוע: "בתי המושלמת חפצה להנשא לך"...

בטרקלינו המפואר ישב הצאר ניקולאי מוקף בשריו ויועציו. בתווך, מסודרים כחילים על משמרתם, ניצבו חברי הלהקה המלכותית: כנרים, חצוצרנים, פסנתרנים ומתופפים.

ולדימיר, מנצח הלהקה, ניצח במיומנות על התזמורת, האות ניתנה וזו פצחה במארש צבאי קצבי, לקול תשוואותיהם של כל הנוכחים.

הצלילים שהתנגנו בחלל הטרקלין התחלפו בזה אחר זה, מעלילים לרועים, וחוזר חלילה. ואז הכריז המנצח כי כעת עומדת הלהקה לנגן יצירה קלאסית מיוחדת במינה. הנגנים דיפדפו בספרי התווים שלפניהם לדף הרצוי, היטיבו את כליהם ופתחו בנגינה.

אלא, שחדי האוזן מקרב הקהל הבחינו כי התזמורת מתקשה לבצע את הניגון, ואכן, עד מהרה הוא החלף באחר.

הדבר לא נעלם מאוזניו של הצאר, ומאוחר יותר הוא שאל את המנצח, מדוע לא הצליחו הנגנים עתירי הנסיון לנגן את הקטע ההוא.

"הוד מלכותי", הסביר לו ולדימיר, "יצירה זו היא אחת מהיצירות המורכבות והמסובכות ביותר; רק נגן יהודי יוכל לבצע אותה באופן מדוייק, שכן חכמת הנגינה ירושה היא להם מאבותיהם מן הימים שמקדשם עמד על תלו".

"אם כן", נענה הצאר, "אני מטיל עליך לחפש נגן מקצועי מקרב היהודים; כמהה נפשי לשמוע את היצירה המופלאה הזו על בוריה".

איש תם וישר היה ר' ראובן, יודע נגן היה, ומכך היתה

השבוע לפני...

השבוע לפני 171 שנה

פרשת פרה בעיירה קוניבלוד

אצל חסידו ברסלב נודעת שנת ת"ח כשנה שבה הסתיימו שנות הסבל והרדיפות; מוהרנ"ת שב לביתו ולתלמידיו לאחר שלש שנות גלות, ואף החל בהכנות ממשיות לקראת המשך הדפסת ספרי רבינו הקדוש.

הדפוס ששכן בביתו לא היה ניתן להפעלה, עקב החשש הגובר מפני התחדשות ההלשנות מצד המתנגדים. גם המשכילים הפעילו את השפעתם על השלטונות שסגרו את בתי הדפוס שהדפיסו ספרי חסידות.

הדרך היחידה שנשארה לפניו היתה, להדפיס את הספרים בעיר למברג הרחוקה, הרחק מעיניהם הבולשות של צרי העין וללא חוקי האוזן של הצנזורה הדרקונית.

אך לשם כך היה צורך דחוף להשיג מימון גבוה פי כמה. אי לכך יצא מוהרנ"ת במשך חודשי החורף של שנת ת"ח למסע קודש בסביבות הערים קרימנשטוק וטשערין, לשם חיזוק קהל החסידים שהתגורר באיזורים הללו, כשהוא מנצל זאת גם עבור התרמתם למען הדפסת הספרים הקדושים.

את חג הפורים ערך מוהרנ"ת בטשערין מתוך שמחה וטוב לבב, כפי שהוא מתאר: "היה לנו פורים של שמחה, ודברתי, תהילה לקל, הרבה מאמונה הקדושה, עד שרובם ככולם זלגו עיניהם דמעות הרבה בתוך השמחה והשתיה הקדושה של פורים".

עם חלוף ימי הפורים יצא מוהרנ"ת לאומן. היתה זו תקופת גאות הנהרות, עקב הפשרת השלגים, והדרך היתה כרוכה בקשיים חמורים, שעייכבו את המשך הנסיעה.

כך נקלע מוהרנ"ת, שלא ברצונו, בעיירה קוניבלוד ששכנה על אם הדרך, שם לא התגוררו חסידו ברסלב והשהות של מוהרנ"ת בעיר היתה כרוכה בתשלום מלא, ואף היתה מסוכנת בעבורו במידה מסויימת.

בבוקרו של יום השבת היה על מוהרנ"ת להגיע לבית המדרש בכדי לשמוע פרשת פרה, אך לאחר התייעצות עם אנשיו הבין שאסור לו להופיע בבית הכנסת המרכזי, מחשש שמא יבולע לו, והוא צעד לעבר בית כנסת צדדי, שם שמע את קריאת הפרשה. "ותהלה לאל היה לנו שבת יפה, ועבר השבת בשלום ושלחה".

כשבוע לאחר מכן, סיפר מוהרנ"ת במכתב לבנו, את הדברים הנוראים שלהלן, בהם הוא מתייחס לשנת ת"ח, שהיתה לה משמעות מיוחדת במינה:

"תוכרו היטב הטוב בכל יום ויום מה שנעשה עמנו בזה העולם, שבאנו לזה העולם, בזה הזמן, במאה הששית של אלף הששי, ועתה תתחיל בקורב אי"ה המאה השביעית... ובזאת המאה היה הידוש שבחידושים בזה וכוזה... (= רבינו הקדוש שחי במאה הזאת) ואנחנו הנקראים על שמו ז"ל, נביים ודוויים בין ישראל עם קדוש בעצמן כל כך כל כך. וכרו זאת והתאושו והתחזקו וקו לאנשי חיל, כי לא דבר ריק הוא, כי על ידי כל זה אנו מחוייבים להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך שהצילנו ממוטע ומבוכה בזאת" -- --
(עלים לתרופה, דש)

לחידודא

חידון השבוע לצעירים

חידה מס' 92

על מה אמר רבינו שהוא גורם ל"שעשועים למעלה, שעדיין לא עלו כמותם?"

הפתרון לחידה מספר 91
מי מתלמידי רבינו קבור בארץ ישראל?
- **רבי שמעון מקרימנשטוק, משמשו**
(מנוחתו כבוד בצפת)

זכה בהגרלה לחידה מס' 90
נחמן ברבר, רח' זוננפלד, ירושלים.

בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחירת השפה, הקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

"אך מענין ובור מקנה מים יהיה טהור" (ויקרא יא, לו)
"וי יתן מים על זרע ... טמא הוא" (שם יא, לח)

העולם מלא חידושים ונפלאות - הזריחה, השקיעה, נביטת הצמחים, עצים גדולים צומחים מזרעים קטנים, פעולת האיברים, הכל עשוי בחכמה עמוקה ונפלאה, עד שכל מי שמתבונן בבריאה, עומד נפעם מגדולתו של יוצר בראשית, כמו שכתוב: השמים מספרים כבוד ק-ל" (תהלים יט).

אבל כל הנפלאות הללו שאנחנו מורגלים אליהם כל-כך, הם כאין וכאפס לעומת הפלא העצום שהיה בתחילת הבריאה. שכן כל החידושים שאנחנו מכירים, הם "יש מיש", כלומר מגרעין קטן צומח אילן, מככר לחם נעשה מזון לגוף, מעננים נעשה גשם. אבל תחילת הבריאה היתה "יש מאין" דבר שהוא לגמרי למעלה מהשגתנו.

אלא שהאמונה גבוהה מהשכל, ואנחנו מאמינים שהשי"ת ברא הכל מאפס מוחלט, כך שהוא שליט מוחלט של העולם וכל אשר בו.

זו בדיוק נקודה שיצר הרע רוצה להעלים ולטשטש, שכן יסוד כל התורה הוא האמונה - כמו שאמרו חז"ל (במכות כד ע"א) שחבקוק העמיד את כל התורה על כלל אחד: האמונה - ודווקא הנקודה הזו של בריאת יש מאין, שאין לה שום הסבר הגיוני, היא זו שמפריעה ביותר לכופרים ולאפיקורסים, והם מתנגדים לה בכל תוקף.

המים היו הראשונים לבריאה, ונבראו ממש יש מאין (כמו שכתב רש"י בתחילת בראשית). במים שני כוחות הפוכים: מצד אחד, כל הטהרה תלויה בטבילה ונטילה במים.

המים רומזים לאמונה, שכן כל הקדושה תלויה באמונה השלימה שהעולם נברא ממש יש מאין, אבל יש בכוחם גם לגרום טומאה, כמו שכתוב: "כי יותן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם". לאמור, שבנקודה הזאת של התהוות היש מאין מתמקדים גם כוחות הרע והכפירה שפוסלים ומטמאים.

(עפ"י ליקוטי הלכות ברכת הריהו ד, ט)

שאלה:

בכרסלב אומרים שפורים מהווה הכנה לפסח - מה הקשר?

תשובת הרב יצחק אנגל:

אכן ימי הפורים יש בהם סגולות נפלאות לזכות להשגות גבוהות, לרוממות המוחין, לעליית הדעת לבחינת "עד דלא ידע" - לתכלית הידיעה שלא נדע". על ידי משתה היין, זוכים להתעוררות הלב, לתשובה אמיתית ולכסופים עילאיים, כאשר ראינו במחזה, שאנ"ש הוותיקים כאשר היו בגילופין, בקעו מפיהם דברי התעוררות וגעגועים להשי"ת, שנבעו מעומק הלב, בבחינת "נכנס יין, יצא סוד".

רבינו מגלה לנו את הקשר המשולש שבין פורים, פרשת פרה ופסח, ובלשון רבינו: "אחר פורים קורין פרשת פרה שהיא הכנה לפסח... כדי שיהיו נוהרין ליטהר מטומאת מת ויוכלו לעשות הפסח. ובתחילה [לפני פרשת פרה] הוא בחינת 'פור', כי פורים על שם הפור, ואחר כך נעשית 'פרה'; כי גם פורים הוא בודאי הילוך ודרך לפסח. וכל זה מרומזו בפסוק בשיר השירים: 'שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר' - 'שושנים' היינו 'שושנה' היא אסתר... 'מור עובר' - זה בחינת מרדכי, 'מור דרור', לשון חרות, בחינת חרות של פסח" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, עד).

על יסוד דברי רבינו אלה מתבהרים לנו הקשרים שביסוד שני החגים פורים ופסח: א) קריאת המגילה בפורים - במקום הלל שבפסח (ראה מגילה יד ע"א); ב) בפורים מצוות היום בשתיית יין, וגם בליל הפסח יש ארבע כוסות; ג) בפסח נגאלו מיד פרעה, ובפורים ניצלו מהמון הרשע; ד) פסח הוא הכנה לקבלת התורה, שמאז סופרים את העומר עד קבלת התורה, וגם בפורים "קיימו וקבלו" - קיימו מה שקבלו כבר.

ואולם, במישור המעשי יש לנו עבודה קדושה מפורים עד פסח, לעקור מעצמנו את מידת הגאווה. כי כידוע המן היה שקוע כולו במידת המגונה הזאת, שעשה עצמו עבודה זרה, ורק מרדכי הצדיק הוא שהכניע אותו ו"לא יכרע ולא ישתחוה".

זהו כוחו של הצדיק ושל כל הנלווים אליו, לזכות ולבטל מדה רעה זו (ראה ליקוטי מוהר"ן ח"א, ט).

זו גם המשמעות הרוחנית של ביעור החמץ בפסח, שכן ידוע שחמץ רומז להתנפחות וגאווה - ועל ידי אכילת מצה, שהוא על פי הזוהר 'מיכלא דמהימנותא', מאכל האמונה, זוכים לבטל את העבודה זרה של הגאווה.

יש גם סגולה גדולה בימים בהירים אלו לזכות לאור התורה, בפרט לנוכח הרפיון בלימוד התורה של 'בין הזמנים' שגדול שכר המחזיק בה, ובוהו משפיעים את 'אורה' זו תורה מפורים לפסח, שאז זוכים ל'פה סח' - להתמיד בתורה ובתפילה.

דרכי צדיקים
לחם את הנשמה
 מגוון מסלולי חורף מרתקים
 בדרך צדיקים
 ההרשמה בעיצומה
 ירושלים: חת' בית ישראל 38 בני ברק. חת' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

בעת צרה, בשעת מצוקה.
גם בעת שמחה ובכל זמן
מוקד הישועות
1-800-255-522
 24 שעות ביממה
 להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר
 בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
 לישיבה ויצלה, לזוהר פורנסה,
 לרפואה, למקסה לילד, לנחת ושמחת חיים

זמנת עולם בהפצת האוצרות				המפיעים			
ירושלים הר"ר שמעון דוד לברנרסון ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח"י	בני ברק הר"ר אהרן בנדד ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הלולדת הבת לני יצחק בנדד שח"י	ירושלים הרב בענין זאב קפלמנר ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבת של ידידו הר"ר אברהם וולדגר ה"ח	הוליאנסבורג הר"ר נתן יוסף וישראל ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד ההצגה לאור של הספר שחת הר"ר משה יהודה פסארת נטופס ב' ליקוט מספרי פקודים ועד הפוסט חשבות	בית עילית הר"ר איל דוד צמח ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הנכד שח"י	ירושלים הר"ר נחמן יוסף שטיינברג ה"ח תרם והפיץ 3600 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו עב"ץ בת הרב ישראל מאיר גבאי ה"ח	ירושלים - בני ברק הר"ר נח נחום שטיינברג ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו נחמן יוסף ה"ח	ירושלים - בית שמש הר"ר מרדכי דוד הרביץ ה"ח והר"ר עמרם יוסף הרביץ ה"ח והר"ר משה דוד הרביץ ה"ח והר"ר אשר הרביץ ה"ח והר"ר אפרים הרביץ ה"ח תרמו והפיצו 1500 גליונות
ירושלים - עפ"ר הר"ר אברהם שמעון בורשטיין ה"ח והר"ר אליעזר ליפא בורשטיין ה"ח והר"ר שמואל ליב בורשטיין ה"ח והר"ר נתן ליב בורשטיין ה"ח והר"ר מאיר צבי בורשטיין ה"ח והר"ר אהרן ניסן בורשטיין ה"ח תרמו והפיצו 1800 גליונות	ירושלים - בני ברק הר"ר נחמן נתן אהרן בן הררה"ר ר' שמואל הלוי הרביץ זצ"ל נלבצע כ' אדר תשמ"ז ת.נ.צ.ב.ה.	ירושלים - בית שמש הר"ר נחמן נתן אהרן בן הררה"ר ר' שמואל הלוי הרביץ זצ"ל נלבצע כ' אדר תשמ"ז ת.נ.צ.ב.ה.	ירושלים - בני ברק הר"ר נחמן יוסף שטיינברג ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו עב"ץ בת הרב ישראל מאיר גבאי ה"ח	ירושלים - בני ברק הר"ר נחמן יוסף שטיינברג ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו עב"ץ בת הרב ישראל מאיר גבאי ה"ח	ירושלים - בני ברק הר"ר נחמן יוסף שטיינברג ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו עב"ץ בת הרב ישראל מאיר גבאי ה"ח	ירושלים - בני ברק הר"ר נחמן יוסף שטיינברג ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו עב"ץ בת הרב ישראל מאיר גבאי ה"ח	ירושלים - בני ברק הר"ר נחמן יוסף שטיינברג ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו עב"ץ בת הרב ישראל מאיר גבאי ה"ח

אירון-פנים EuroPnim
 שיתוף פעולה בארצות אירופה ground logistics in europe
בשהלב כבר לא יכול, כשהכל מסביב כואב, נוסעים לרופא הגדול!
אומן - מהיום להיום! היום החלטתם לנסוע היום?
באירו-פנים - מתיחסים לבודדים ומשפחות כמו לקבוצה.
התחייבות
 נכונות טיפול הולך ביער
 לא קונים כרטיס
 לאוקראינה ולכל היעדים
 לפני שבדקים
 באירו-פנים!